

For fravær, for hvilket arbejdsgiveren ikke er forpligtet til at udbetale halv løn, har den ansatte ret til barseldagpenge i henhold til dagpengeloven.

Kvindelige tjenestemænd m.v. har i forbindelse med graviditet og fødsel ret til fravær med sædvanlig løn fra det tidspunkt, da der skønnes at være 8 uger til fødslen, og i indtil 14 uger i alt.

Genoptager tjenestemanden inden 14 ugers periodens udløb tjenesten som følge af barnets ophold på sygehus, bevarer hun retten til fravær med sædvanlig løn i den del af 14 ugers perioden, der var tilbage ved genoptagelsen af tjenesten, såfremt udskrivelsen finder sted inden 6 måneder fra fødslen. Under et eventuelt fortsat fravær i henhold til barselorlovsloven ud over 14 ugers perioden med løn er hun berettiget til dagpenge i henhold til dagpengeloven. Faderen har i tjenesteforholdet kun ret til fravær uden løn.

For andre grupper er der fastsat regler om barselorlov i en overenskomst. Reglerne er ofte udformet således, at den ansatte fra 4 uger før forventet fødsel har ubetinget ret til fravær. Fra fraværets begyndelse udbetales fuld sædvanlig løn i 14 uger. Under eventuelt fortsat fravær i henhold til barselorlovsloven er pågældende berettiget til dagpenge.

I de her nævnte situationer er medudgiften for arbejdsgiverne også af relativt begrænset størrelse.

Endelig vil der være visse afledede besparelser for staten/kommunerne, idet vikaren går fra arbejdsløshedsunderstøttelse til fuld løn. Denne indtægtsstigning kan ændre institutionsbetaling, børnetilskud, boligydelse m.v. og betyder en større indtægt til stat og kommune i form af større skatteevne for vikarer.

Administrationen af barselorlov og udbetaling/

refusion af dagpenge er indarbejdet som en del af den sociale administration.

En arbejdsgiver, der yder løn under fravær fra arbejdet, er berettiget til at få udbetalt de dagpenge, som den sikrede ellers er berettiget til, dog højst med beløb svarende til den udbetalte løn for samme tidsrum. Arbejdsgiveren anmelder sit krav på dagpengerefusion i anledning af barselorlov til det sociale udvalg i lønmodtagerens hjemstedskommune. Det sociale udvalg udbetaler de fulde dagpenge, som dagpengefonden refunderer 75 pct. af.

Beslutningsforslaget vil efter forslagsstillernes opfattelse kun medføre ubetydelige administrative konsekvenser, idet den offentlige arbejdsgiver ved anmeldelsen af kravet på dagpenge til det sociale udvalg i lønmodtagerens hjemstedskommune blot angiver de merudgifter, der er forbundet med vikaransættelsen, dvs. vikarens løn ÷ dagpenge (2.052 kr. pr. uge). Opmærksomheden skal i den forbindelse henledes på, at der kun opstår merudgifter for arbejdsgiveren i den situation, hvor der udbetales fuld løn under barselorlov.

Forslagsstillerne mener, at ordningen herefter kunne udformes således, at det sociale udvalg til arbejdsgiveren udbetaler de fulde udgifter (det vil reelt sige vikarens løn). Dagpengekravet skal fortsat refunderes 25 pct. af det sociale udvalg og 75 pct. af dagpengefonden. Det resterende beløb, dvs. forskellen mellem dagpenge og vikarløn, refunderes herefter 100 pct. af staten.

Forslaget er en uændret genfremsættelse af et i folketingsåret 1985-86 fremsat forslag til folketingsbeslutning, jfr. Folketingstidende 1985-86, forhandlingerne sp. 9041 og 10428, tillæg A sp. 5387.